

Colofon - Editio	3
Inhoud	4
Interieur	
Slaapcomfort	14
Mode	
Roaaar	20
Orange is the new black	22
Hanenpoot	24
Zwart/Wit	26
Resto	
Brasserie t'Klooster	34
Recept Wijn	
Een herfstlucht vol verrassingen...	38
Parfum	
Femme fatale	42
Pittige parfums	43
Beauty	
Medisch mooi	44
Make-up	
Herfstpalet	46
Gelikt & gelakt	48
Beauty	
Heilzaam huidherstel	50
Reizen	
De piazza die luistert naar de naam Rome...	52
Interview	
150 jaar Gantoise Tennis	62
Mobiel	
Mini Cooper D	66
Jaguar F-type Coupe R	74
Je moest er bij zijn	80
Adverteerders	82

Dirk Brossé...

Over zijn voorliefde voor filmmuziek

Wanneer de bomen hun groen afschudden en herfstkleuren hun intrede doen, neemt de nervositeit in de kantoren in de Leeuwstraat in Gent toe. Het is weer die tijd van het jaar, rond de derde week van oktober, wanneer de rode loper over Gent wordt uitgerold: tijd voor cinema, tijd voor FilmFest Gent...

Het gerenommeerde festival wist zich destijds op de internationale kaart te zetten door te focussen op de impact van filmmuziek. Sinds de invoering in 2001 van de World Soundtrack Awards – de zogenaamde Oscars voor filmmuziekcomponisten – kregen ze al tal van internationale sterren zoals Hans Zimmer (Gladiator, The Lion King) en Elmer

sprake was van filmmuziekconcerten in Vlaanderen – zijn kantoor binnengestapt met het voorstel om samen te werken. In 1981 heb ik dat zelf geïntroduceerd bij het 'Brussels Youth Orchestra' waar ik dirigent en muziekdirecteur was. Aanvankelijk was het vechten tegen de bierkaai, maar ik heb altijd voet bij stuk gehouden. Naast de obligate maar ge-

Soundtrack Awards (WSA) kreeg het definitief een prominente plaats. In no time kregen we internationale erkenning vanwege die unieke invalshoek.

Promenade: Lieten de genomineerde componisten lang op zich wachten om hun opwachting te maken of viel dat mee?

Dirk Brossé: We hebben het in het begin inderdaad vaak voor gehad dat de genomineerden er niet waren. Want waarom zou iemand in godsnaam van Los Angeles naar Gent komen om een 'prijsje' op te halen? Maar naarmate we verder bouwden aan het concept, groeide de interesse van buitenaf evenredig mee. Het scharniermoment is zonder twijfel de komst van Hans Zimmer geweest in 2000. De allereerste keer dat de man met zijn filmmuziek naar buiten kwam viel samen met een van de meest geslaagde edities van ons festival. Toen kreeg ondermeer Morgan Freeman een prijs en kwam Lisa Gerrard (Dead Can Dance, This Mortal Coil) zingen in combinatie met het toenmalige Vlaams Radio Orkest (nu Brussels Philharmonic). Sinds die editie spelen we op een hoger niveau, zo voel ik het. In elk geval heb-

Goede filmmuziek moet de film en vooral het verhaal dienen, zo simpel is het. Dat staat los van muziekgenres.

Bernstein (The Magnificent Seven, The Age of Innocence) over de vloer. Dit heeft het festival in grote mate te danken aan zijn muziekdirecteur Dirk Brossé die mee aan de wieg stond van het succes.

Promenade: Jacques Dubrulle (erevoorzitter van Film Fest Gent) heeft altijd gezegd dat zijn ontmoeting met jou de katalysator was waardoor het festival die nieuwe dimensie kreeg. Heeft hij jou gecontacteerd of omgekeerd?

Dirk Brossé: Het is zo gegaan: ik ben destijds – lang voordat er überhaupt

weldige klassieke meesters programmeerde ik steevast een luik filmmuziek. Ik ben altijd een vurige voorstander van het genre geweest. In die optiek heb ik Jacques benaderd in de overtuiging dat het Filmfestival een ouverture nodig had. We waren er snel uit en de tune die ik toen heb gecomponeerd is jarenlang de officiële ouverture van het festival geweest. En van het een kwam het andere: nadien volgden de filmmuziekconcerten en werden er buitenlandse componisten uitgenodigd. Oorspronkelijk gebeurde dat nog wat in de marge van het festival, maar met de introductie van de World

ben we nadien zelden nog afzeggingen gehad van mensen die we hebben uitgenodigd. En in dat geval sturen ze een videoboodschap.

Promenade: In Gent zijn bijna alle groten der aarde op het gebied van filmmuziek de revue gepasseerd. Is er toch ie-

Dirk Brossé: De aloude ingrediënten van de WSA zijn aanwezig: Composer of the Year, de beste song en de beste soundtrack worden tijdens het slotevent verkozen. Hans Zimmer is trouwens opnieuw genomineerd voor zijn soundtrack bij Oscarwinnaar 12 Years A Slave. Daarnaast hebben we de compositiewedstrijd

Ik kan van specialisten ter zake leren maar ik vertrek wel altijd vanuit een auditief, artisanaal concept.

mand die volgens jou ontbreekt en van wie het geweldig veel voldoening zou geven hem ooit naar hier te krijgen?

Dirk Brossé: Het is altijd mijn droom geweest om John Williams te overtuigen. Naast Elmer Bernstein, François Glorieux en Gustav Mahler is hij één van mijn lichtende voorbeelden. Stuk voor stuk hebben zij een grote indruk op mij nagelaten en mij beïnvloed toen ik daar als jonge gast het meest ontvankelijk voor was. Met John Williams heb ik intussen al vaak samen gewerkt en is er in de loop der jaren een vriendschapsband ontstaan. Maar de man is intussen 82, dus mijn kansen om hem te overtuigen slinken (lacht). Maar wie weet hebben we andere verrassingen in petto...

Promenade: Voor deze editie bedoel je? Wat mogen we trouwens verwachten van de 41e editie?

waaruit 3 laureaten worden gekozen wiens werk live wordt gespeeld door het Brussels Philharmonic. De uiteindelijke winnaar ontvangt een mooie prijs van SABAM. Nog een vast ingrediënt is de wedstrijd 'Discovery of the Year'. Het leuke hieraan is dat de laureaat het jaar nadien uitgenodigd wordt voor een concert. Dit jaar verwelkomen we Dan Romer, de gewezen frontman van de indie rock band 'Fire Flies'.

Ik kijk ook enorm uit naar de komst van de Franse componist Francis Lai die de 'Lifetime Achievement Award' uitgereikt zal krijgen, een prijs die jaarlijks een copyfee van het genre te beurt valt. Zoals je weet valt de focus dit jaar op de Franse film en Francis Lai was vooral in de jaren '70 hot met zijn bijdrages aan filmklassiekers als Love Story van Arthur Miller en Bilitis van David Hamilton. Daarvoor werd hij wereldberoemd met zijn eerste score voor de film Un homme et une femme uit 1966. Allen romantische,

easy-listening deuntjes met veel gevoel voor pathetiek die toen enorm populair waren. Neem een lift in pakweg China en je krijgt het deuntje vanuit Love Story te horen. Dat behoort tot het collectief geheugen.

Tenslotte hebben we onze centrale gast en dit jaar hebben we gekozen voor Cliff Martinez, een beetje een atypische filmmuziekcomponist. Zijn verleden als drummer bij de Red Hot Chili Peppers zal daar niet vreemd aan zijn. De man – die de vaste componist is geworden van Steven Soderbergh – werkt vaak met soundscapes en elektronica. Het was alvast geen evidente oefening om zijn werk te vertalen naar een groot orkest.

Promenade: Je noemt hem atypisch in de wereld van de filmmuziek. Wat bedoel je daarmee?

Dirk Brossé: Doorgaans houden mensen meer van deuntjes die herkenbaar zijn zodat je meteen weet over welke film het gaat. Cliff Martinez werkt eerder op het gemoed en het onderbewustzijn. Daarvoor schrijft hij bewust muziek die ontzenuwd is van melodieën. Niet de makkelijkste keuze dus als centrale gast, maar wel enorm interessant. Dat wordt door onze gasten uiterst gesmaakt. Zo weten de componisten dat wij steeds de originele partituren volgen en geen goedkoop afkooksel brengen. Ze weten dat we in feite aan filmmusicologie doen. Dat is nog één van de redenen waarom ze graag naar Gent komen.

Promenade: Wie ook komt, is Jef Neve. Waarvoor is hij te bewonderen?

Dirk Brossé: Hij zal zorgen voor het Vlaamse accent door de muziek uit de serie 'In Vlaamse Velden' te brengen. We vinden het belangrijk om aandacht te hebben voor mensen van bij ons die een opmerkelijke bijdrage hebben geleverd. Van vorig jaar herinneren we ons bijvoorbeeld allemaal de passage van 'The Broken Circle Breakdown Bluegrass Band.'

Promenade: Dat je een zwak hebt voor filmmuziek moge duidelijk zijn. Maar wat is voor jou persoonlijk goede filmmuziek?

Dirk Brossé: Goede filmmuziek moet de film en vooral het verhaal dienen, zo simpel is het. Dat staat los van muziek-

genres. Ik kan evengoed genieten van de soundtrack van een Western als van die bij Science Fiction. Om maar te zeggen dat ik het genre met een open geest benader. Maar persoonlijk ben ik geïnteresseerd in filmmuziek die – wanneer je ze loskoppelt van de film – een eigen artistiek leven kan leiden. Dan kom je al snel in een kleiner segment terecht. Dat hangt niet altijd van de componist af, maar evenzeer van de keuze van film en regisseur. Een paar grootheden die er volgens mij in geslaagd zijn die dualiteit

Promenade: Verklaar je nader...

Dirk Brossé: Er is een tendens binnen de filmmuziek waar men meer en meer naar soundscapes neigt. Bruitage en soundtrack versmelten tot één geheel. En om soundscapes te maken moet je niet per se componist zijn. Met een goede computer en een keyboard kan je via trial en error tot een resultaat komen wat in sommige gevallen interessant is. Maar nogmaals: ik vel geen waardeoordeel. Ik merk gewoon op dat er twee

Dirk Brossé: Dat wil ik niet gezegd hebben. Ik heb net muziek gemaakt voor *The Lovers*, de nieuwe film van Roland Joffé – de man achter *The Mission* – waarvoor ik ook gebruik gemaakt heb van elektronica. Ik kan van specialisten ter zake leren maar ik vertrek wel altijd vanuit een auditief, artisanal concept.

Promenade: We leven in een voortdurend veranderende wereld waarin alles sneller gaat en sneller verdwijnt. Hetzelfde geldt voor mensen: vandaag kan je de held zijn terwijl ze je morgen uitspuwen. Hoe verklaar je dat grootmeesters als Mozart, Bach en Beethoven nog altijd veelbeluisterd worden en relatief makkelijk overleefd blijven?

Dirk Brossé: Omdat ze dragers zijn van universele gedachten die alles overstijgen. Er schuilt een vleugje magie in hun muziek dat generatie na generatie blijft boeien. Je kan het proberen analyseren, uiteindelijk zal je toch vaststellen dat ze bovengemiddeld zijn. Een geniale lichtung die nog steeds jongeren inspireert. Ondanks het feit dat alles in de kunst zo vluchtig is geworden.

Ik beseft heel goed hoe volatiel dit alles is. Een carrière is fijn, maar het is niet de reden waarom ik dingen doe.

te combineren, zijn John Williams en Ennio Morricone. Vaak is het zelfs zo dat de regisseur van desbetreffende films de muziek bijna gaat gebruiken als een soort auditieve acteur. Dat is ook altijd mijn betrachting geweest wanneer mij de vraag werd gesteld om filmmuziek te maken. Kijk, mijn grote nadeel als filmcomponist is...dat ik componist ben.

kampen ontstaan en dat zie ik zelfs bij mijn studenten terug. Diegene die van mening zijn dat alles het resultaat is van vakmanschap – wat je moet aanleren/studeren – verdwijnen voor een stuk. Bepaalde concepten komen daardoor op losse schroeven te staan.

Promenade: Jij zou nooit een computer hanteren om filmmuziek te maken?

Promenade: Dan mag je jezelf gelukkig prijzen, want je behoort tot diegene die overeind blijven. Mensen blijven je muziek spelen, blijven je vragen voor nieuwe projecten en intussen heb je al een indrukwekkende carrière achter de rug, is het niet?

Dirk Brossé: As we speak...Ik besef heel goed hoe volatiel dit alles is. Een carrière

Promenade: Heb je altijd dezelfde taal gesproken of heb je op een bepaald moment gebroken met het 'verleden'?

Dirk Brossé: In het begin van mijn carrière studeerde ik compositie bij Lucien Goethals. Een fantastische componist die weliswaar deel uitmaakte van een periode waarin men de tonale muziek compleet verguisde. Voor hen diende

steeds door een groot deel van de bevolking wordt gesmaakt. En dat stemt mij niet ongelukkig.

Promenade: In een interview met Humo heb je gezegd dat de wrede dood van jouw stiefdochter Aurore in je muziek zou sluipen. Weet je intussen in welke mate dat dit jouw muziek heeft beïnvloed?

Dirk Brossé: Nee, eigenlijk niet. Ik heb één bepaald stuk voor haar geschreven naar aanleiding van wat er gebeurd is wat nog op stapel ligt. En het celloconcerto waar ik voordien aan werkte, heb ik een jaar links laten liggen wegens geen zin. Binnenkort gaat dit werk in wereldpremière. Maar ik kan niet aangeven hoe die afschuwelijke gebeurtenis mijn muziek heeft beïnvloed. Toch niet rechtstreeks, want de emoties die ik in mijn creaties leg, zijn al langer in mij aanwezig. Het is niet zo dat ik nu plots nieuwe muziek ben gaan maken.

Promenade: Wat muziek voor jou betekent, wordt mooi samengevat op jouw website: "Every day, music gives the strength to move that one stone in the river one millimetre forward." Een le-

Ik heb het geluk dat ik dit al vrij vroeg in mijn carrière bevestigd kreeg van 'mijn' publiek. Dat stimuleert me elke dag opnieuw om verder te doen.

is fijn, maar het is niet de reden waarom ik dingen doe. Ik creëer omdat het mijn passie is. Wat er daarna mee gebeurt, heb ik niet in de hand. Wel weet ik dat ik profiteer van die grote traditie. Mijn muziek is er allemaal op gestoeld en vaart dus mee op de golven en de kracht van het collectief geheugen. Ik kan geen andere muziek maken. Het is de taal die ik spreek en ik heb het geluk dat het door veel mensen wordt begrepen.

muziek atonaal, elektronisch of zo complex mogelijk te zijn. Zolang het maar niet 'mooi' klonk. Hoewel ik enorm veel van hem heb geleerd kon ik op een bepaald moment niet langer met een leugen – want dat was die muziek – leven en heb ik alles verbrand. Dat was niet mijn taal. Daarna heb ik de muziek geschreven die ik wou schrijven en ik kan zeggen dat ik die nog altijd schrijf. Als ik dan zie hoeveel volk bijvoorbeeld de musical '14 - '18 lokt, dan stel ik vast dat dit nog

ven zonder muziek is voor jou onvoorstelbaar?

Dirk Brossé: Voor mij is het absoluut levensnoodzakelijk. Het is het middel waarmee ik mijn boodschap breng, niet het doel. En wanneer ik merk dat het anderen raakt – ook al is het maar tijdelijk – dan kan ik alleen vaststellen dat schoonheid tot een beter leven leidt. Met 'beter' bedoel ik dan waardevoller, warmer. Ik heb het geluk dat ik dit al vrij vroeg in mijn carrière bevestigd kreeg van 'mijn' publiek. Dat stimuleert me elke dag opnieuw om verder te doen.

Promenade: Je eigen dood kan je niet componeren. Als zoon van een begrafenisondernemer zal het concept jou niet vreemd zijn. Welke artiest/muziek zou jou uitgeleide mogen doen?

Dirk Brossé: Het zal misschien raar uit mijn mond klinken, maar eigenlijk ben ik een fatalist en vind ik het vrij zinloos. Een begrafenis dient om de mogelijkheid te geven aan zij die achter blijven om te rouwen om iemand die er niet meer is. Onze egoïstische natuur heeft gemaakt

© Luk Monsaert

dat wij dit voor die andere zelf gaan invullen. Ik vind het spijtig dat we in onze cultuur te weinig aandacht hebben voor de dood. Ik ben een voorpleiter om dit taboe te doorbreken en het veel inherenter aanwezig te maken. Dat zal wel voor een stuk voortkomen uit het feit dat wij op jonge leeftijd geconfronteerd werden met de broosheid van het leven. Vandaar misschien mijn filosofie om elke dag te

leven alsof het mijn laatste kan zijn. Maar om op je vraag terug te komen: als ik één lied mag kiezen dat volgens mij een mooie samenvatting is van mijn leven, dan denk ik spontaan aan een in oorsprong Frans lied 'Vivre' maar in de vertaling 'Laat me' van Ramses Shaffy. Laat me, Laat me/ Laat me mijn eigen gang maar gaan/ Laat me, Laat me/ Ik heb het altijd zo gedaan... ●

23 oktober om 19 uur.

Infoavond over chronische pijn en de therapeutische meerwaarde van infrarood

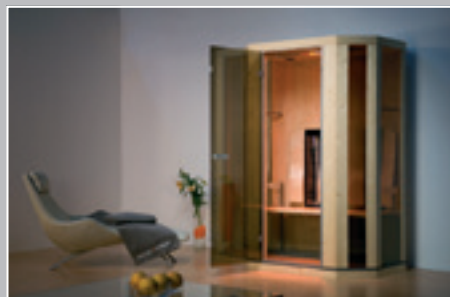
- Zit pijn werkelijk tussen mijn oren?
- Wat is infrarood?
- Wat zijn de voordelen van infrarood?

Voordracht door Dhr. Nico PAULY
Kinesitherapeut, Manueel Neurotherapeut
Lid van de Internationale Associatie voor de Studie van Pijn (IASP)
Reserveer snel uw plaats en kijk uit naar deze interessante voordracht in het teken van dieptewarmte. op donderdag 23 oktober 2014 om 19 uur

Inschrijven per telefoon: 09/282 31 22
of via mail: info@thoof.com
Bezoek ook onze website: www.physiotherm.be

Vrijblijvend en gratis test van de cabine mogelijk in privéruimte (na afspraak).

PHYSIO THERM
INFRAROTKABINES

Openingsuren: 9u00 - 12u30 en 13u30 - 18u30 (zat. tot 18u00)
zondag, dinsdag en donderdag gesloten

THOOF
Buitengewoon

Moortelputstraat 1 | B-9031 Gent (Drongen-Baarle) | T 09 282 31 22 | F 09 282 29 91 | info@thoof.com

www.thoof.com